

N:o 21.

Ank. till Riksd. Kansli den 3 Febr. 1883, kl. 3 e. m.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen med förslag till förordning angående ansvar för vissa af fiskare i Nordsjön begångna förbrytelser; gifven Stockholms slott den 8 Januari 1883.

Vid en i Haag under år 1881 hållen konferens, hvori jemte andra makter jemväl Sverige deltog, uppgjordes förslag till konvention angående fisket i Nordsjön. Vissa i detta förslag intagna bestämmelser förut-sätta en utsträckt tillämpning af särskilda stadganden i strafflagen, i följd hvaraf konventionen icke kunnat för Sveriges räkning undertecknas, hvar-
emot Sverige tillförsäkrats rätt att framdeles biträda densamma. Då det för svenska fiskare och skyddandet af deras rätt är af vigt att före-nämnda konvention vinner anslutning äfven från svensk sida, har förslag till en förordning, hvarigenom den erforderliga utsträckningen af straff-lagens stadganden vinnes, blifvit inom Justitiedepartementet utarbetadt; och vill Kongl. Maj:t, efter det detta förslag undergått grundlagsenlig granskning, med bifogande af de i Statsrådet och Högsta Domstolen i ämnet förda protokoll, jemlikt 87 § Regeringsformen föreslå Riksdagen att antaga följande förslag till:

Förordning angående ansvar för vissa af fiskare i Nordsjön begångna förbrytelser.

§ 1.

Förgriper sig, såsom i 10 kap. 1 § Strafflagen sägs, svensk undersåte, som idkar fiske i Nordsjön, emot befälhafvare å annan makts kryssare, hvilken enligt emellan Sverige och den makt ingången öfverenskomelse eger att öfver fisket utöfva tillsyn, eller emot officer, som handlar efter befälhafvarens order, vare lag som i sagda § skils.

Förbryter fiskaren sig, såsom i nämnda § sägs, emot någon af underbefälet eller manskapet, som handlar efter befälhafvarens order, straffes efter ty i 5 § samma kapitel för brott af dylik beskaffenhet stadgas.

§ 2.

Gör fiskare vid offentlig förrättning, som i Nordsjön företages af kryssarens befälhafvare eller af någon, som handlar efter hans order, våldsamt motstånd, utan att förrättningsmannen våldföres, vare lag som i 6 § samma kapitel sägs.

§ 3.

Tredskas fiskare att efterkomma föreskrift, som honom af kryssarens befälhafvare eller någon, som handlar efter dennes order å tjenstens vägnar, meddelas, böte från och med 5 till och med 50 kronor.

§ 4.

Böter, som enligt denna förordning ådömas, tillfalla Kronan; saknas tillgång till böternas fulla gäldande, skola de förvandlas enligt allmän lag.

Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all Kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

OSCAR.

Nils von Stejern.

*Utdrag af protokollet öfver justitiedepartements-ärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i Statsrådet å Stockholms slott
Fredagen den 3 November 1882*

i närvaro af:

Hans Excellens Herr Statsministern Grefve POSSE,
Hans Excellens Herr Ministern för utrikes ärendena Friherre
HOCHSCHILD,
Statsråden: LOVÉN,
VON STEYERN,
Friherre VON OTTER,
HEDERSTIERNA,
HAMMARSKJÖLD,
RICHERT,
THEMPTANDER,
RYDING.

Chefen för Justitiedepartementet Statsrådet von Steyern anförde i underdånighet:

»Vid en under år 1881 i Haag hållen konferens, hvori jemte andra makter, hvilkas undersåtar pläga idka fiske i Nordsjön, jemväl Sverige deltog, uppgjordes ett förslag till konvention angående fisket i nämnda

haf. Enligt detta förslag skulle tillsynen å fisket utöfvas af kryssare, tillhörande de kontraherande makternas krigsflottor. För det fall att från fiskarens sida skulle möta motstånd mot de åtgärder, hvilka å tjenstens vägnar företoges af befälhafvare å dessa kryssare eller dem, som handlade på deras befallning, innehåller förslaget 32 art. ett stadgande, som i svensk öfversättning lyder sålunda: »Motstånd, som af fiskare föröfvas mot föreskrifter, meddelade af befälhafvare å de kryssare, hvilka hafva tillsyn öfver fisket, eller af dem, som handla efter deras befallningar, betraktas såsom motstånd mot embetsmyndighet i det land, fiskaren tillhör.»

I sammansatt Svenskt och Norskt Statsråd den 21 sistlidne April täcktes Eders Kongl. Maj:t bemyndiga Sin ministerresident i Bryssel och Haag att underteckna en med berörda förslag öfverensstämmande international konvention, under förutsättning bland annat att hvad i 32 art. stadgades endast afsåg olydnad mot gifna föreskrifter, men ej våldsamt motstånd. Den förra förseelsen ansågs nemligen kunna genom en administrativ författning beläggas med straff, liksom i vissa fall olydnad mot svensk polismyndighets föreskrifter äro i administrativa författningar belagda med böter. Deremot innefattade artikeln, så vida den ock afsåg våldsamt motstånd, en till skydd för främmande lands myndigheter utsträckt tillämpning af vissa stadganden i Strafflagen, en utsträckning, som icke tillkom Eders Kongl. Maj:t att ensam besluta.

Sedan visshet vunnits derom att artikeln afsåg äfven våldsamt motstånd, har konventionen icke kunnat för Sveriges räkning undertecknas, hvaremot Sverige i vederbörlig ordning tillförsäkrats rätt att framdeles biträda densamma.

De mått och steg, som i denna fråga redan blifvit af Eders Kongl. Maj:t vidtagna, vittna derom, att Eders Kongl. Maj:t ansett det vara för svenske fiskare och skyddande af deras rätt af vikt, att den emellan åtskilliga andra makter afslutade konventionen vinner anslutning äfven från svensk sida. För undanrödjande af det hinder, som deremot ännu möter, torde Eders Kongl. Maj:t alltså vara benägen att underställa Riksdagens pröfning en författning, hvarigenom Strafflagens stadganden förklaras vara tillämpliga på ifrågavarande fall.

Ett förslag till sådan författning, omfattande för fullständighetens skull äfven det fall, att endast olydnad mot gifna befallningar blifvit af fiskare visad, har inom Justitiedepartementet utarbetats och är af följande lydelse:

»Förordning angående ansvar för vissa af fiskare i Nordsjön begångna förbrytelser.

§ 1.

Förgriper sig, såsom i 10 kap. 1 § Strafflagen sägs, svensk undersåte, som idkar fiske i Nordsjön, emot befälhafvare å annan makts kryssare, hvilken enligt emellan Sverige och den makt ingången öfverenskommelse eger att öfver fisket utöfva tillsyn, eller emot officer, som handlar efter befälhafvarens order, vare lag som i sagda paragraf skils.

Förbryter fiskaren sig såsom i nämnda paragraf sägs emot någon af underbefålet eller manskapet, som handlar efter befälhafvarens order, straffes efter ty i 5 § samma kapitel för brott af dylik beskaffenhet stadgas.

§ 2.

Gör fiskare vid offentlig förrättning, som i Nordsjön företages af kryssarens befälhafvare eller af någon, som handlar efter hans order, våldsamt motstånd utan att förrättningsmannen våldföres, vare lag som i 6 § samma kapitel sägs.

§ 3.

Tredskas fiskare att efterkomma föreskrift, som honom af kryssarens befälhafvare eller någon, som handlar efter dennes order, å tjenstens vägnar, meddelas, böte från och med 5 till och med 50 kronor.

§ 4.

Böter, som enligt denna förordning ådömas, tillfalla kronan; saknas tillgång till böternas fulla gäldande, skola de förvandlas enligt allmän lag.

Öfver detta förslag hemställer jag att Eders Kongl. Maj:t täcktes för det ändamål 87 § Regeringsformen bestämmer inhemta Högsta Domstolens yttrande;»

hvilken af Statsrådets öfrige ledamöter biträdda hemställan Hans Maj:t Konungen täcktes i nåder bifalla.

Ex protocollo

Otto Rooth.

*Utdrag af protokollet öfver lagärenden, hållet uti Kongl. Maj:ts
Högsta Domstol Tisdagen den 12 December 1882.*

Andra rummet.

Närvarande:

Justitieråden: NAUMANN,
RABE,
OLIVECRONA,
VON SEGEBADEN,
HERNMARCK,
WEDBERG,
AHLGREN.

Sedan, jemlikt Högsta Domstolens beslut den 15 och 16 nästlidne November, handlingarne i de till Högsta Domstolens utlåtande öfverlemnade, i protokollen för nyssnämnda dagar omförmälda lagärenden cirkulerat emellan Högsta Domstolens ledamöter; så företogs nu till slutlig behandling:

6:o.

Förslag till förordning, angående ansvar för vissa af fiskare i Nordsjön begångna förbrytelser; lydande som följer:

§ 1.

Förgriper sig, såsom i 10 kap. 1 § Strafflagen sägs, svensk undersåte, som idkar fiske i Nordsjön, emot befälhafvare å annan makts kryssare, hvilken enligt emellan Sverige och den makt ingången öfverens-

kommelse eger att öfver fisket utöfva tillsyn, eller emot officer, som handlar efter befälhafvarens order, vare lag som i sagda paragraf skils.

Förbryter fiskaren sig, såsom i nämnda paragraf sägs, emot någon af underbefälet eller manskapet, som handlar efter befälhafvarens order, straffes efter ty i 5 § samma kapitel för brott af dylik beskaffenhet stadgas.

§ 2.

Gör fiskare vid offentlig förrättning, som i Nordsjön företages af kryssarens befälhafvare eller af någon, som handlar efter hans order, våldsamt motstånd, utan att förrättningsmannen våldföres, vare lag som i 6 § samma kapitel sägs.

§ 3.

Tredskas fiskare att efterkomma föreskrift, som honom af kryssarens befälhafvare eller någon, som handlar efter dennes order å tjenstens vägnar, meddelas, böte från och med 5 till och med 50 kronor.

§ 4.

Böter, som enligt denna förordning ådömas, tillfalla kronan; saknas tillgång till böternas fulla gäldande, skola de förvandlas enligt allmän lag.

Högsta Domstolen lemnade förslaget utan anmärkning.

Ex protocollo
Th. Wilh. Malm.

*Utdrag af protokollet öfver justitiedepartements-ärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i Statsrådet å Stockholms Slott
Måndagen den 8 Januari 1883*

i närvaro af:

Hans Excellens Herr Statsministern Grefve POSSE,
Hans Excellens Herr Ministern för utrikes ärendena Friherre
HOCHSCHILD,
Stadsråden: LOVÉN,
VON STEYERN,
Friherre VON OTTER,
HEDERSTIERNA,
HAMMARSKJÖLD,
RICHERT,
THEMPTANDER,
RYDING,
Justitieråden: WEDBERG,
AHLGREN.

Departementschefen Statsrådet von Steyern yttrade:

3:o.

»Sedan, på sätt protokollet öfver justitiedepartements-ärenden den 3
November 1882 utvisar, Eders Kongl. Maj:t i nåder förordnat, att Högsta
Bih. till Riksd. Prot. 1883. 1 Saml. 1 Afd. 15 Häft.

Domstolens yttrande skulle infordras i anledning af ett inom Justitiedepartementet uppgjort förslag till förordning angående ansvar för vissa af fiskare i Nordsjön begångna förbrytelser, så har Högsta Domstolen den 12 sistlidne December afgifvit underdånigt utlåtande och dervid lemnat förslaget utan anmärkning.

I anledning häraf får jag hemställa, att Eders Kongl. Maj:t tacktes enligt 87 § Regeringsformen till Riksdagens antagande öfverlemna följande förslag till:

Förordning angående ansvar för vissa af fiskare i Nordsjön begångna förbrytelser.

§ 1.

Förgriper sig, såsom i 10 Kap. 1 § Strafflagen sägs, svensk undersåte, som idkar fiske i Nordsjön, emot befälhafvare å annan makts kryssare, hvilken enligt emellan Sverige och den makt ingången öfverenskommelse eger att öfver fisket utöfva tillsyn, eller emot officer, som handlar efter befälhafvarens order, vare lag som i sagda paragraf skils.

Förbryter fiskaren sig såsom i nämnda paragraf sägs emot någon af underbefålet eller manskapet, som handlar efter befälhafvarens order, straffes efter ty i 5 § samma kapitel för brott af dylik beskaffenhet stadgas.

§ 2.

Gör fiskare vid offentlig förrättning, som i Nordsjön företages af kryssarens befälhafvare eller af någon, som handlar efter hans order, våldsamt motstånd utan att förrättningsmannen våldföres, vare lag som i 6 § samma kapitel sägs.

§ 3.

Tredskas fiskare att efterkomma föreskrift, som honom af kryssarens befälhafvare eller någon, som handlar efter dennes order å tjenstens vägnar, meddelas, böte från och med 5 till och med 50 kronor.

§ 4.

Böter, som enligt denna förordning ådömas, tillfalla kronan; saknas tillgång till böternas fulla gäldande, skola de förvandlas enligt allmän lag.»

Uppå tillstyrkan af Statsrådets öfrige ledamöter behagade Hans Maj:t Konungen bifalla hvad föredragande departementschefen hemstält; och skulle i följd häraf till Riksdagen aflåtas nådig proposition af det innehåll bilagan Litt. C till detta protokoll utvisar.

Ex protocollo

Otto Rooth.
